

ושעיר המשתלח, אף על פי שראוי לבוא לפתח אוהל מועד, להגריל עליו ולהתוודות עליו, אין חייבים עליו משום שחוטי חוץ, כי נאמר בענין שחוטי חוץ קָרְבַּן לַהֲיִי, לומר, שאין החיוב אלא על מי שמיוחד לה', [כלומר שהקרבנו על המזבח], להוציא שעיר המשתלח, שאינו מיוחד לה'. [ואף שיש מקומות שהכתוב "לה" בא לרבות שעיר המשתלח, כפי שיתבאר בעזה"י להלן, בכל מקום הדבר למד מעניינו, ובכתוב הזה, מאחר שכבר נאמר "וְאֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא הֵבִיאוּ", ומשמעות הכתוב הזה כוללת גם שעיר המשתלח, שהוא ראוי לפתח אוהל מועד, על כרחך הכתוב "לה" לא נצרך לרבות את השעיר, אלא למעט אותו כי אינו מיוחד לה'].

ויש גורסים, שמהכתוב הזה יש ללמוד גם על פרת חטאת, שמאחר שאינה מיוחדת לה', אין חייבים עליה משום שחוטי חוץ. אולם רש"י מחק גרסא זו, כי פרת חטאת דין פשוט שאינה בכלל חיוב שחוטי חוץ, שהרי אינה בכלל הכתוב "וְאֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא הֵבִיאוּ", שכן כל מעשיה בהר המשחה, ואינה באה כלל לפתח אוהל מועד.

מחוסר זמן לא יקריב ולא יקדיש

נאמר, "שור או כֶּשֶׁב או עֹז כִּי יוֹלַד וְהָיָה שְׁבַעַת יָמִים תַּחַת אִמּוֹ וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהִלָּאָה יִרְצָה לְקָרְבַּן אִשָּׁה לַהֲיִי" (ויקרא כ"ב כ"ז).

ומהכתוב "ומייום השמיני והלָאָה יִרְצָה לְקָרְבַּן אִשָּׁה לַהֲיִי", למדנו, שמחוסר זמן לא ירצה להיות קרב על אש המזבח.

ומאחר שנאמר, "ומייום השמיני והלָאָה יִרְצָה לְקָרְבַּן אִשָּׁה לַהֲיִי" למדנו, שלא רק להקרבה על אש המזבח לא ירצה קודם זמנו, אלא אף לא יקדישוהו קודם זמנו.

והכתוב ומייום השמיני והלָאָה יִרְצָה לְקָרְבַּן אִשָּׁה לַהֲיִי" בא לרבות את השעיר המשתלח, אף שאינו עומד להיות קרב על המזבח, מאחר שהוא קדוש לה', גם אותו לא יקדישו מחוסר זמן. [ואף שיש מקומות שהכתוב "לה" בא למעט שעיר המשתלח, כפי שנתבאר לעיל, בכל מקום הדבר למד מעניינו, ובכתוב הזה, מאחר שנאמר "אִשָּׁה", ומשמעות הכתוב הזה לקרבנות הקרבים על המזבח, על כרחך הכתוב "לה" לא נצרך למעט את השעיר שאינו קרב על המזבח, אלא לרבות אותו, כי גם קדוש לשם ה'].

שעיר משתלח שארע בו מום נפסל

נאמר, "עֲנֵרֶת או שְׁבוּר או חָרוֹץ או יִבְלֵת או גֵּרֵב או זִלְפֵת לא תקריבו אֵלָהּ לַהֲיִי וְאִשָּׁה לֹא תִתְּנוּ מֵהֶם עַל הַמִּזְבֵּחַ לַהֲיִי" (ויקרא כ"ב כ"ב)